

Gan - järven salaisuus

Maritta Virta

Gan - järven salaisuus

OMISTUSKIRJOITUS

Tämä kirja on omistettu edesmenneelle äidilleni, Ester Emilia Virralle, jonka lähes satavuotinen elämänkaari ehti pitää sisällään kaikki mahdolliset maailman myllerrykset sotineen ja pulakausineen.

Hän hyväksyi jokaisen päivän – yksi päivä on yhdenlainen ja toinen toisenlainen- siinä hänen niin yksinkertaisuudessaan viisas asenteensa. Hän ei katkerana muistellut tai ylisuuria suunnitellut. Hän hyväksyi kunkin päivän sellaisena, kuin se aamuisin aukeni, uutena ja omanlaisenaan. a

Samoin äiti hyväksyi ihmiset, jokaisen omanlaisenaan- yksi ihminen on yhdenlainen ja toinen toisenlainen- siinä elämänviisaus yksinkertaisuudessaan.

Kiitollisuudella äitiä muistaen.

Helsingissä 11.3.2024

Maritta Virta

Maritta Virta

Gan - järven salaisuus

© 2024 Maritta Virta

Kustantaja: BoD · Books on Demand, Mannerheimintie 12 B,
00100 Helsinki, bod@bod.fi

Kirjapaino: Libri Plureos GmbH, Friedensallee 273,
22763 Hampuri, Saksa

ISBN: 978-952-80-8525-6

Toinen painos

Kirjan kuvitus

Suunnittelu: kirjan tekstin pohjalta Maritta Virta

Kuvituksen toteutus: tekoäly Copilot

YSTÄVÄLLE

Toivon sinun löytävän tarinasta samaa toivoa ja lohtua, kuin sen kertoja antoi minulle. Joskus silmämme kaipaavat enemmän kuin näemme ja korvamme enemmän kuin kuulemme. Aina meillä ei ole mahdollisuutta matkustaa kauas vieraisiin maihin, etsimään ihmeellisiä seikkailuja.

Voi kuitenkin olla, että levätessämme silmät suljettuina, löydämme ihmeellisemmän ja kauniimman maailman itsessämme. Lähellämme voi sittenkin olla jotakin niin ihmeellistä, ettei tarvitsekaan matkustaa kauaksi, vaan sulkea silmämme ja antaa mieleemme viedä meidät ihmeellisiin seikkailuihin. Toivotan sinulle antoisaa matkaa lumotun metsän sydämessä kimmeltävän Gan - järven salaisuuden ihmeelliseen maailmaan.

Siunausta ystäväni, sekä arkeen että juhlaan.

Helsingissä 6.12.2024

Maritta Virta

ESIPUHE

Tämä kirja on kirjoitettu ruuhkavuosien myllerryksessä, perheenäitinä, vaimona ja työelämän pyörteissä. Kirja on ihme, uskon, että tämä annettiin lahjaksi, sillä kirjoittaminen oli niin helppoa.

Elämä oli suorittamista ja tekemistä. Kirjan jälkikäteen lukeminen yllättikin, kuinka paljon kaiken kiireen keskellä kuitenkin on ollut unelmia ja haaveita. Tämän kirjan kirjoittaminen on kulkenut ajatuksissa ennen sen kirjoittamista - teinivuosista lähtien - ja valmiina kirjana odottanut julkaisuaan parikymmentä vuotta.

Tarunomaisella olemuksellaan kirja liikkuu abstrakteissa mielen maisemissa. Meissä kaikissa elää läpi elämän salattuina aarrearkkuina unelmat ja haaveet. Mieleemme on luotu kaipaamaan jotakin hyvää ja kaunista. Vapauttaja lahjoittaa sen rakkauden lahjana kaikille etsiville. Lahjan, jonka saatuaan haluaa säilyttää läpi elämän.

Tämä kirja on lahja Vapauttajalta, joka täytti haaveen kirjoittamisen lahjasta. Tämä kirja on kertomus, joka on taru ja osin tosi, elämän matkan seikkailuista.

Lukijalle toivotan rohkeutta antaa itselle lupa unelmointiin ja haaveiluun, jonakin päivänä unelmat voivat toteutua.

Tarinassa esiintyvien nimien selitykset

Gan

on Puutarha

Haim

on Elämä

Haitar

on Vapautettu

Madigaa

on Huolestunut

Mavriaa

on Matkaaja

Matkalle lähtö

Tämä on kertomus, ei taru eikä tosi, joka tapahtuu jossakin tai ei missään. Tämä on kertomus Mavriasta, totuutta etsivästä naisesta, ja hänen uljaasta työhevosestaan Haimista, jotka matkaavat halki metsien ja vuorten, etsien Gan -järveä, ikuisen lupauksen maata.

He ovat samanikäiset ja kasvoivat samassa pihapiirissä, tuntevat siis toistensa luonteet perin juurin. Mavriaa kohtelee Haimia aika ajoin mielivaltaisesti, alistaen ja pakottaen, välittäen siitä vain suhteessa omaan hyötyynsä.

He lähtivät matkaan kauan sitten. Heidän yhdyssiteensä on taivallus salattuun määränpäähän, jonka suunnan he tietävät, mutta paikan sijainti on salainen ja tie sinne vaikeakulkuinen.

He vaeltavat vastoinikäymisten ja voittojen vuorotellessa, menettämättä kuitenkaan uskoa vaikkeimpienkaan koettelemusten ja vaarojen yllättäessä. He taivaltavat sillä matkan vaivat, näin heille on kerrottu, korvautuvat Gan-järven hoitavassa maastossa.

Väsyessään Mavriaa purkaa raivoaan Haimiin, kurittaen sitä, milloin mistäkin aiheen keksien. Tällaisina hetkinä hevonen seisoo tyynenä, odottaen raivokohtauksen loppumista. Se ei enää välitä, tuskin sen ilme edes värähtää Mavriaan syöstyessä silmitöntä raivoaan, purkaen vihansa aihetta siihen, joskus jopa ravistellen Haimin paksua harjasta.

Hevosen mieli ja nahka ovat jo aikaa sitten kovettuneet. Se tuijottaa apaattisena jonnekin kauas, ikään kuin nähden jotakin. Sen lasittuneet silmät eivät kuitenkaan katso mitään ne vain lasittavat.

Mavriaa puolestaan on unohtanut tunteet jo kauan sitten ja siksi hän purkaa ahdistuksensa Haimiin. Heidän elämänsä koostuu tapahtumaketjuista, kohtaamisista ja eroista. Kaikki tapahtuu kohtauksen aikana hevosen kulkiessa rauhallisesti eteenpäin, kantaen emäntäänsä, joka on kuin halvaantuneena satulassaan.

Vie kauan aikaa ennen kuin hän rauhoittuu ja palan tunne sydäimestä katoaa.

Mavriaa kammoaa näitä hetkiä, siksi hän välttelee kohtaamisia. Hän on opetellut lasimaisen katseen, jota hän on alkanut nimittää lasittamiseksi. Aina huomattaessaan hetken, jolloin olisi kohdattava joku, hän turvautuu lasittamiseen. Kohtaamiskohtauksen jälkeen, tilanteen rauhoittuttua, Mavria pysäyttää Haimin. Useimmiten he pysähtyvät korkealle vuorelle, josta näkee alas laaksoon.

Haim tuntee hänen surunsa ja asettuu maahan lepäämään rauhoittaen siihen nojaavaa Mavriata, joka silittelee hevosen tuuhean karheaa harjaa.

Hevonen on viisas ja jalo eläin. He ovat tunteneet toisensa koko elämänsä ajan. Haim ymmärtää syyt Mavriaan arvaamattomaan käyttäytymiseen, vaikkei hän itse ymmärrä tekojansa. Haim katsoo häntä levollisilla ja viisailla silmillään, ymmärtäen ja anteeksiantaen.

Haimin lempeys murtaa joskus jopa Mavriaan tunteettoman sydämen ja itseinho pyyhkäisee aaltona hänen ylitseen. Näinä hetkinä hän haluaisi purkaa itsensä kerros kerrokselta ja irrottaa itsestään kaiken pahan ja ahdistavan, jota ei pysty hallitsemaan. Hän hokee sisällään ”vihaan itseäni, vihaan itseäni” purren ja narskutellen hampaitaan aivan kuin yrittäen katkaista ne. Hän on oppinut vihaamaan itseään niin hyvin, ettei kenenkään ihmisen viha enää voi häntä satuttaa. Siksi hän ei myöskään osaa vihata muita kuin itseään.

Tämä kertomus on taru ja osin tosi, Gan järven salaisuudesta lumotun metsän sydäimestä, jossa tapahtuu mysteerisiä asioita. Järven salaisuuden tuntevat ja tietävät vain ne, jotka ovat löytäneet sen. Mavriaa ja hänen uljas työhevosensa Haim lähtevät etsimään salaisuutta.

Matkallaan he kohtaavat mitä ihmeellisimpiä seikkailuja. Metsän luonto ja sen lumoava ja raikas kauneus valloittaa heidän mielensä, antamalla uskoa ja toivoa Gan-järven salaisuuden löytämiseksi. Matkalla olevat mysteeriset ja maagiset kokemukset yllättävät heidät. Toisinaan heillä on aikaa ihastella kaikkea kaunista ja antaa ajatusten liikkua kaikkien näkemiensä ja kuulemiensa ihmeiden mietiskelyssä.

Millainen mahtaakaan olla salaisuus, jota Gan järvi suojelee lumotun metsän sydämessä. Tämä taru vie matkaajan salaisuuksien lähteelle vai onko se sittenkään tarua.